

noget at gøre ved det? Hvis vi skal skærme os imod det, hvordan gør vi det så, medmindre vi sikrer, at den polak ikke kan opholde sig her, når han ikke har arbejde?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Thulesen Dahl svarede ikke på mit spørgsmål. Er det ikke rigtigt, at det allerede går den rigtige vej i de øst- og centraleuropæiske lande, fordi de har skullet ind i EU og derfor har forbedret deres økonomiske situation?

For at bruge hr. Thulesen Dahls egne ord, betyder det så ikke, at østeuropæerne ligesom ved de andre udvidelser i meget høj grad vil vælge at blive boende i deres eget land? Når hr. Thulesen Dahl peger på forordning 1408, siger hr. Thulesen Dahl jo selv – og det er jo i virkeligheden en tilståelsessag – at den er fra 1971. Hvorfor har vi så ikke grækere og portugisere heroppe i dag, der med udgangspunkt i denne regel lægger beslag på de danske sociale ydelser?

Det har vi ikke, fordi der er andre ting, der spiller ind. Det, jeg har sagt på Venstres vegne, er, at vi ikke, som hr. Thulesen Dahl siger, ønsker en chancejalds. Men vi ønsker heller ikke som Dansk Folkeparti at se spøgelse ved højlys dag. Vi ønsker en fornuftig mellemløsning, hvor vi følger udviklingen nøje. Og så vil vi i øvrigt lade være med at male fanden på væggen, før han faktisk er der.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Kristian Thulesen må se i øjnene, at selv om man forsøgte sig med at udsætte dette spørgsmål i 7 år, ville situationen efter 7 år være nøjagtig den samme.

Desværre er jeg mindre optimistisk med hensyn til, hvordan det skal gå i Polen og andre lande med den internationale tilbagegang, som følger i kølvandet på præsident Bushs økonomiske politik. Så det er der nok desværre ikke udsigt til, der er tværtimod udsigt til, at dette problem med, at der vil være mulighed for, at der kommer arbejdskraft fra andre lande, som vil søge illegalt eller vil underbyde overenskomster, er et problem, som vi vil skulle håndtere fra nu af og i al fremtid. Det kan vi lige så godt begynde at tage hånd om ordentligt, og der hjælper hr. Thulesen Dahls overgangsordning ingenting.

Arbejdsløsheden i Spanien og Grækenland har da hele tiden været stor, men de er nu ikke kommet af den grund. Derfor er det jo heller

ikke sikkert, at de kommer fra Polen, så lad os nu lige også se.

Men jeg er enig i, at vi skal væbne os til at håndtere det problem, og sørge for, at vores faglige system i Danmark kan håndtere det, og der mangler jeg hr. Thulesen Dahls melding om, at det er han også indstillet på, og at det er den egentlige løsning, og at det er den tredje vej, som hr. Thulesen Dahl havde overset i første omgang.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

I forlængelse af det, hr. Keld Albrechtsen lige har nævnt, så synes jeg i og for sig, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at vi – for så vidt angår spørgsmålet om uorganiserede virksomheder og muligheden for at komme ind og underbetale – kan gøre det ret enkelt op.

Er det ikke sådan, at man kan etablere en blokade, man kan etablere en konflikt, netop for at fremprovokere en overenskomst, så den pågældende virksomhed, der ikke vil det, får en krank skæbne? Der kan også etableres sympatibloker. Så jeg vil da anbefale, at vi lader de instrumenter, der allerede er, stå intakte.

Lad os studere, om der skal føjes noget til, men i udgangspunktet er der gode muligheder for, at faglige organisationer i Danmark via tiltrædelsesoverenskomster kan overenskomstdække netop den type virksomheder, som jeg også kunne være bekymret for kunne dukke op, hvis den her trafik viser sig at være lidt større, end vi forudsætter, om end jeg slet ikke tror, at den kommer op i det niveau, som hr. Thulesen Dahl tror.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er ikke enig med fru Charlotte Antonsen i, at det generelt går bedre i ansøgerlandene. Jeg mener, at der er en mængde problemer, og jeg er også overbevist om, at på kort sigt, efter at medlemskabet bliver en kendsgerning, vil arbejdsløsheden desværre stige.

Når vi har været så hjælpsomme, at vi har et land som Polen med i vores bemærkninger til beslutningsforslaget, skyldes det, at der i 2001 var 19,2 pct. af den polske erhvervsaktive befolkning, som var beskæftiget i landbruget. Samtidig kan man, hvis man lægger et EU-gennemsnit på 100, se, at effektiviteten har en faktor 13, hvor den i Danmark har en faktor 164. I Dan-